

**Przedmiot**

Wykładnia art. 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) — Obowiązek upublicznienia uzasadnienia decyzji o niepoddawaniu ocenie przedsięwzięcia należącego do klas przedsięwzięć wymienionych w załączniku II do dyrektywy

**Sentencja**

- 1) Artykuł 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, by decyzja wskazująca na brak konieczności poddania ocenie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia ujętego w załączniku II do wspomnianej dyrektywy sama zawierała powody, dla których właściwe władze postanowiły o braku konieczności tej oceny. Jednakże w razie żądania zainteresowanej osoby właściwe władze administracyjne mają obowiązek przekazać jej uzasadnienie podjęcia takiej decyzji lub właściwe informacje i dokumenty w odpowiedzi na zgłoszone żądanie.
- 2) W razie gdy decyzja państwa członkowskiego o niepoddawaniu ocenie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia ujętego w załączniku II do dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, zgodnie z art. 5–10 wspomnianej dyrektywy wskazuje powody stanowiące jej podstawę, uzasadnienie wymienionej decyzji jest wystarczające, jeżeli powody, które podaje, wraz z danymi, o których zainteresowani już powzięli wiadomość, i ewentualnie wraz z uzupełnieniem o dodatkowe niezbędne informacje, które właściwe władze administracyjne są zobowiązane im przedstawić na ich żądanie, umożliwiają im dokonanie oceny zasadności zaskarżenia tej decyzji.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 107 z 26.4.2008

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. przeciwko Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa**

(Sprawa C-132/08) (<sup>1</sup>)

**(Swobodny przepływ towarów — Urządzenia radiowe i końcowe urządzenia telekomunikacyjne — Wzajemne uznawanie zgodności — Nieuznanie deklaracji zgodności wystawionej przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim)**

(2009/C 153/23)

Język postępowania: węgierski

**Sąd krajowy**

Fővárosi Bíróság

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Strona pozwana: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 30 WE, art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91, s. 10) oraz art. 2 lit. e) i f), art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 11, s. 4) — Przepisy krajowe zobowiązujące importera urządzeń elektromagnetycznych wykorzystujących pasma częstotliwości, których użytkowanie nie jest zharmonizowane na całym terytorium Wspólnoty, i opatrzonych oznakowaniem CE do wystawienia deklaracji zgodności zgodnie z przepisami prawa krajowego, chociaż do tych urządzeń dołączono deklarację zgodności wystawioną przez producenta mającego siedzibę w innym państwie członkowskim

**Sentencja**

- 1) Państwa członkowskie nie mogą, na mocy dyrektywy nr 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności, wymagać od osoby wprowadzającej do obrotu urządzenia radiowe, by dostarczyła deklarację zgodności, jeżeli producent tych urządzeń, mający siedzibę w innym państwie członkowskim, opatrzył je oznakowaniem CE i wystawił dla tego wyrobu deklarację zgodności.
- 2) Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów nie ma zastosowania w zakresie, w jakim sprawa dotyczy oceny pytań odnoszących się do obowiązku dostarczenia przez daną osobę deklaracji zgodności urządzeń radiowych. W odniesieniu do kwestii uprawnień państw członkowskich do nakładania, na podstawie dyrektywy 2001/95, przy sprzedaży urządzeń radiowych innych obowiązków niż obowiązek przedstawienia deklaracji zgodności sprzedającego produkt można uznać za producenta wyłącznie w okolicznościach określonych w samej dyrektywie w art. 2 lit. e), a za dystrybutora — wyłącznie w okolicznościach określonych w art. 2 lit. f). Na producenta i dystrybutora nałożyć można jedynie obowiązki określone w odniesieniu do każdego z nich w dyrektywie 2001/95.
- 3) W przypadku gdy dana materia jest przedmiotem harmonizacji na szczeblu wspólnotowym, wszelkie środki krajowe regulujące tę materię podlegają ocenie na podstawie przepisów środka harmonizującego, a nie przepisów art. 28 WE i 30 WE. W materii objętej zakresem dyrektywy 1999/5/WE państwa członkowskie muszą w pełni stosować się do jej przepisów i nie mogą utrzymywać w mocy sprzecznych z nią przepisów krajowych. Gdy państwo członkowskie uważa, że stosowanie określonej zharmonizowanej normy nie

zapewnia zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w dyrektywie 1999/5, które dana norma ma obejmować, to państwo członkowskie musi przestrzegać procedury określonej w art. 5 tej dyrektywy. Państwo członkowskie może natomiast podnieść na uzasadnienie ograniczenia względy niezwiązane z obszarem zharmonizowanym przez dyrektywę 1999/5. W takim przypadku może ono powołać się wyłącznie na względy, o których mowa w art. 30 WE, lub na nadrzędne wymogi interesu ogólnego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 183 z 19.7.2008

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 maja 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Niderlandy) — Siebrand BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-150/08) (<sup>1</sup>)

**(Nomenklatura Scalona — Pozycje taryfowe 2206 i 2208 — Napój fermentowany zawierający alkohol destylowany — Napój wytwarzany z owoców lub produktu naturalnego — Dodanie innej substancji — Konsekwencje — Utrata smaku, zapachu i wyglądu napoju pierwotnego)**

(2009/C 153/24)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Siebrand BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia pozycji 2206 i 2208 Nomenklatury Scalonej — Napój fermentowany zawierający alkohol etylowy (destylowany) — Dodanie wody i substancji powodujących utratę smaku, zapachu lub wyglądu napoju wytwarzanego z owoców lub produktu naturalnego

#### Sentencja

Napoje na bazie alkoholu pochodzącego z procesu fermentacji, odpowiadające początkowo pozycji 2206 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r. (Dz.U. L 259, s. 1), do których dodano pewną ilość alkoholu destylowanego, wody, syropu cukrowego, aromatów i barwników, a w przypadku niektórych z nich — bazy śmietankowej, w wyniku czego napoje te straciły smak, zapach lub też wygląd napoju wytwarzanego z

określonych owoców lub produktów naturalnych, nie są objęte zakresem pozycji 2206, lecz pozycji 2208 Nomenklatury Scalonej.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 171 z 5.7.2008

**Wyrok trybunału (trzecia izba) z dnia 14 maja 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV przeciwko Państwu belgijskiemu**

(Sprawa C-161/08) (<sup>1</sup>)

**(Swobodny przepływ towarów — Tranzyt wspólnotowy — Przewóz dokonywany z zastosowaniem karnetu TIR — Naruszenia lub nieprawidłowości — Termin powiadomienia — Termin na przedstawienie dowodu na to, gdzie naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce)**

(2009/C 153/25)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV

Strona pozwana: Państwo belgijskie

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 z dnia 12 czerwca 1991 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR oraz karnetów ATA jako dokumentów tranzytu (Dz.U. L 148, s. 11), w związku z art. 11 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR, podpisanej w Genewie w dniu 14 listopada 1975 r. — Termin powiadomienia

#### Sentencja

1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1593/91 z dnia 12 czerwca 1991 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 719/91 w sprawie stosowania we Wspólnocie karnetów TIR oraz karnetów ATA jako dokumentów tranzytu, w związku z art. 11 ust. 1 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR podpisanej w Genewie w dniu 14 listopada 1975 r. należy interpretować w ten sposób, że niedochowanie terminu na powiadomienie o niezwolnieniu karnetu TIR jego posiadacza nie powoduje, iż właściwe organy celne tracą prawo do ściągnięcia ceł i opłat należnych w związku z międzynarodowym przewozem towarów dokonywanym z zastosowaniem tego karnetu.